

Tietotuutti

6.6.2004

Uskallanpa veikata, että ylioppilaskirjoitusten jälkeen ehkä useammankin ylioppilaskokelaan olo oli varsin helpottunut. Kaiken ylioppilas-hössötyksen sai hetkeksi unohtaa, lukion oppikirjat saivat lentää nurkkaan ihan luvan kanssa ja vihdoinkin oli aikaa uusille ajatuksille! Vai oliko sittenkään? Vapauden ja vallattomuuden tunne jäi kovin lyhyeksi, sillä ainakin itse kohtasin välittömästi uuden stressin aiheen: jatko-opinnot.

Valitettavasti en ole koskaan kuulunut siihen onnelliseen joukkoon, joka pystyi päättämään tulevan uravalintansa jo lapsuuden leikeissä tai viimeistään yläasteen kuluessa. Vaihtoehdot kuitenkin karsiutuivat yksi toisensa jälkeen : astronautiksi minusta ei ole, opettajan tai sairaanhoitajan ammattiin en tunne kutsumusta ja poliisikouluunkin satun olemaan liian lyhyt, ja kai muutenkin epäpätevä vakuuttavan poliisi-ilmeeni takkuilla.

Lopulta huomasin viettäväni illat erilaisten hakuoppaiden keskellä, miettien ja tuskaillen, eikä mistään tuntunut saavan mitään selvää.

Olo oli kerrassaan toivoton. Päätös oli jokatapauksessa tehtävä hakuajkojen määrätessä tahdin. Huh, siinä se. Hakupaperit lähtivät postin hellässä huomassa eteenpäin. Tämä tulevaisuuden toivo päätyi kaupan ja hallinnon alaan, tietämättä sen enempää mitä olisi luvassa. Niin epätoivoiselta kuin se tuntuikin, oli kirjojen maailmaan taas heittäydyttävä ja alkaa pöntätä pääsykokeita varten. Ja minä kun olen niin huono lukemaan...

Tässä nyt sitten olen, yhden valintakokeen jo läpikäyneenä ja muutamaa vielä valmistautuessa. Tämä hetki on osa sitä kuuluisaa tienristeystä, johon jokainen elämässään joutuu. Mahdollisuudet ovat avoinna. Täytyisi ottaa vastuu itsestä ja omasta tulevaisuudesta; päättää oikein. Mietityttää vain: olenko vielä valmis siihen? Täysi-ikäisyys ei tuo mukanaan elämän suurta viisautta sen enempää kuin aikuisuuttakaan. Tuulta päin olisi vain käytävä, niillä eväillä mitä kullekin on suotu. Eihän sitä tiedä vaikka poliisikoulun pituusrajojakin taas alennettaisiin...

Katja H.

Sisällysluettelo

uutiset ja sää s. 3

lukijoita s. 4

Turkulaisuus ei ole pahe ja moni leiriläinen pitää leikkipaikasta s. 5

radion avulla kasvua vaikuttavaksi s. 6

juorut s. 7-8

horoskoopit s.9

nyky muotia s. 10-11

kirja arvostelussa veijo Meri s.12

gallup s. 13

Ursula vastaa s.14-15

Kunnanjohtajan haastattelu s. 16

jatkis s. 17

Yksi, kaksi, kaaos! s. 18-19

Shetlanninponi Derol s. 19

UUTISET

Bush jatkaa Euroopan matkaansa

Yhdysvaltain presidentti George W. Bush jatkaa Euroopan vierailuaan tänään Italiassa ja Ranskassa. Roomassa Bush tapaa Italian pääministerin Silvio Berlusconiä.

Bushin eilen alkanutta Italian-vierailua ovat sävyttäneet useat mielenosoitukset.

Roomasta Bush matkustaa Pariisiin tapaamaan presidentti Jacques Chiracia. Ranskan ja Yhdysvaltojen välit ovat olleet viileähköt siitä saakka, kun Ranska asettui vastustamaan Yhdysvaltojen Irakin-sotaa viime vuonna. Myös Pariisiin odotetaan mielenosoituksia.

Huomenna Bush puolestaan matkustaa Normandiaan osallistuakseen maihinnousun 60-vuotispäivän muistoseremoniaan. Valkoisesta talosta kerrotaan, että Bushin puhe tilaisuudessa tulee käsittelemään vain toisen maailmansodan uhrauksia eikä Irakia mainita todennäköisesti ollenkaan.

Puheenjohtajakisa kiihtyi loppua kohden

Kanerva oli kokoomuksen kannattajien keskuudessa ohittanut Marjo Matikainen-Kallströmin. Galluppien mukaan Kanervaa olisi äänestänyt puheenjohtajaksi kokoomuslaisista 26 prosenttia, Matikainen-Kallströmiä 23 prosenttia. Puheenjohtajakisa ratkesi kuitenkin lauantaina Jyrki Kataisen eduksi. Matikainen-Kallström ei selvinnyt toiselle kierrokselle, ja kisa käytiin Kataisen ja Kanervan välillä. Siilinjärveläinen Katainen veti pidemmän tikun ja nousi Ville Itälän

seuraajaksi.

Etelä- ja Pohjois-Korea avaavat maiden väliset tiet

Etelä- ja Pohjois-Korea ovat päättäneet avata maiden rajan ylittäviä teitä. Maiden viranomaiset kertoivat, että kaksi tietä avataan lokakuussa. Samalla rajan poikki kulkevalla rautatiellä tehdään koeajoja.

Avattavista teistä toinen kulkee rajan itäosan ja toinen länsiosan poikki. Asiasta päätettiin talousviranomaisten kokouksessa Pjongjangissa.

Samassa kokouksessa Pohjois-Korean kerrotaan pyytäneen Etelä-Korealta 400 000 ruoka-apua

SÄÄ

SU 6.6.2004

puolipilvistä
sataa vettä

MA 7.6.2004

pilvistä
sataa vettä

Koonnut Markus K.
Lähde MTV3

Lukijoilta

Toisista välittäminen

Hesarin yleisönosastossa oli joku aika sitten juttu, jossa pienelle luodolle pulaan jäänyt nainen kertoi, etteivät ohi ajaneet veneilijät auttaneet häntä. Nainen joutui olemaan kylmissään pulassa yli viisi tuntia, koska tuulenpuuska vei kanootin, vaihtovaatteet, puhelimen ja hätäraketit. Nainen ihmetteli jutussa, miten ihmiset ovat niin välinpitämättömiä, etteivät auta pulassa olevaa.

Pystyin oikein hyvin kuvittelemaan luodolla olleen naisen tunnelmat, sillä jäin itse pulaan keskelle liikennevaloja aamuruuhkassa, kun auto sammui heti liikennevaloista lähdön jälkeen. Oli kauhea tunne, kun (mies)autoilijat ajoivat ohi valoja vilkutellen, tyyttäillen, käsimerkkejä näyttäen ja ilmehtien. Naisautoilijat näyttivät lähinnä osaaottavilta. Kukaan ei pysähtynyt auttamaan tai edes kysymään, mikä hätänä, vaikka autossani vilkkuivat hätävilkut ja yritin vimmatusti saada puhelimella apua.

Sekä minun että luodolle jääneen naisen tilanne päättyi onnellisesti, mutta aloin miettiä, millaisia petoja autojen rateissa tien päällä liikkukaan. Ilmeisesti hän oli miettinyt saman tyyppisiä ajatuksia, koska kirjoitti yleisönosastoon.

Minä en kirjoittanut asiasta yleisönosastoon, vaan kirjoitin kolumnin paikallislehtemme. Yllättäen sain kolumnistani enemmän palautetta kuin mistään aikaisemmasta. Ihmiset soittivat tai pysähtyivät juttelemaan kauppareissulla, moni kertoi kokeneensa samanlaista käytöstä liikenteessä.

Mitä tästä voi päätellä? Onko meistä ihmisitä tullut tunteettomampia toisen ihmisen hädälle, vai emmekö ymmärrä, milloin ihminen on hädässä?

Liisa

Kävyt kunnossa?

Lauantain Tietotuutissa oli ansiokas juttu eri ikäisten ihmisten fyysisestä kunnosta ja sen rapistumisesta. Jutun kirjoittaja Jukka esittää, että leirillä olisi myös liikuntapäivä. Asiaa sietää tietenkin harkita. Minulle tuli kuitenkin näin jälkiviisaana ihmisenä mieleen, että ehkä voisimme antaa pisteitä myös liikunnasta ja sitä kautta edistää leiriläisten liikuntatottumuksia. Olisiko hullua antaa vähän pisteitä tunnin pesäpallopelistä tai sähköstä sählystä liikuntasalissa?

Kun Jukka ositti juttunsa lopussa kysymyksen myös Käpyjen kunnosta, kerron omalta osaltani, että kirimistä todellakin löytyy, mutta pientä pyrkimystä oikeaan suuntaan ovat ehkä fillarointi tukka hulmuten leiriltä Ratakujalle tai säännölliset lenkit parin karvaturrin kanssa, joista toinen on leirikoiranakin tunnettu Foksi.

Liisa

Leiri mediassa

Viestintäleiri on saanut näyttävästi julki-suutta. Loimaan Lehti ja Turun Sanomat ovat jo kirjoittaneet meistä, Turun radio teki lähes 10 minuutin ohjelman ja iso juttu ilmestyi netissä osoitteessa www.tietoyhteiskunta.fi. Auranmaan Viikkolehdeissä ilmestyy juttu tiistaina ja alueen kaapeli-tv:ssa olemme viikonlop-puna. Turun DIAK teki juttua verkko-lehteensä Tutkaan (www.tutka.org).

Turkulaisuus ei ole pahe!

Herätin pelonsekaista mielenkiintoa ystävien ja tuttujen keskuudessa kun kerroin pitkäaikaisen haaveeni toteutumisesta. Muutto Turkuun tuli todeksi marraskuussa. Pieni yksiö vaaleanpunaisessa talossa, Kupittaa kaupunginosassa tarjosi minulle uuden alun. (En tosin ollut tyytymätön vanhaankaan elämään, mutta "aikuiseksi" kasvamiseen taitaa kuulua kotoa pois muuttaminen? Vai mitä äiti?) Marraskuun alussa ilmoitin maistraattiin saapuneeni uuteen kotikaupunkiini.

Turku avautui minulle talvisen harmaana, pienenä tuppukylänä jossa kaupat menevät viikonloppuisin kuudelta kiinni, eikä muita ruokapaikkoja tunneta kuin Hesburger. En tuntenut kuin muutaman turkulaisen ja tutustuminen ei ollut helppoa. Siskoni puheet sisäänpäinlämpiävistä turkulaisista pitivät paikkansa. Helsingissä käydessä sain kuulla

jos vaikka minkäläistä kommenttia kotikaupungistani. Urheasti palasin kissa kainalossa aina takaisin Turkuun.

Muutaman kuukauden jälkeen oma koti alkoi tuntua mukavalta. Oma kissa kainalossa, oman kullan sylissä oli mukava olla. Aurajoki oli kauneimmillaan talvisena päivänä, eikä turkulaiset enää kylänneet.

Huhtikuussa Turku alkoi näyttää parhaita puoliaan. Helsingissä oli vielä lunta kun Turussa puiden lehdet olivat alkaaneet vilkkua oksista. Aurajoki virtasi sulana. Kaupungin miehet putsasivat kadut hiekasta ja kolasisivat lumikasat kauas pois. Suomen kaunein kaupunki heräsi eloon! Ihmisetkin muuttuivat, tai ehkä se olin kuitenkin minä joka olin muuttanut. Olin tullut onnelliseksi turkulaiseksi.

Raisa

MONI LEIRILÄINEN PITÄÄ LEIKKIPAIKASTA

TEHNYT: Elisa N.

Asemaseudun-koulun leikkikenttä on hyvin suosittu. Monien mielestä keinut ovat parhaita. Esimerkiksi pojat tykkäävät hypätä keinuista. Hiekkalaatikko ja liukumäki eivät ole tulleet leirin aikana oikein käyttöön. Paitsi ovathan Bruno ja vieressä asuva Heikki saattaneet leikkiä niissä.....

Kiipeily - telineetkin ovat tulleet käyttöön: Moni tykkää vaikka heti aamulla tehdä pienen aamu-jumpan kiipeily - telineissä. Monet tykkäävät tehdä kieppejä, roikkua pää alas päin tangoissa ja muutenkin kiipeillä. Eräs kaverinikin on kehittynyt melkoiseksi apinaksi niissä kiipeily-telineissä!

Neljän hengen kiikkulaudassakin on kiva pompautella kavereita. Olen itsekin pompanut siinä tosi korkealle! Sitten on myös kahden hengenkiikku-lauta: Siinä voi pomppia is-

tuen tai seisaaltaan. Itse käytän enemmän seisomis tyyliä. Brunon ikäiset käyttävät eniten istumista.

LEIKKIKENTTÄ ON SIIS TULLUT TARPEESEEN!!!!!!

Radion avulla kasvua vaikuttajaksi

Maailmalla ihmetellään, miten Suomen kokoisesta maasta tulee jatkuvasti huippumuusikoita ja kapellimestareita. Yhtenä selityksenä tarjotaan kattavaa musiikkiopistoverkostoa.

Huomasin tämän leirin aikana, selittäessäni leirimallia monille vieraillemme, että viestintän puolella saattaisi olla mahdollisuus kehittää vastaava systeemi. Kun vain raivataan muutamat esteet pois tieltä.

Jos Teosto- ja Gramex-maksujärjestelmät sekä toimitusjärjestelmät kehitettäisiin sellaisiksi, että kouluilla voisi pyörittää paikallisradioasemia, olisi uuden järjestelmän pohja luotu. Tai jos kunnassa ei ihan joka koululla olisi omaa asemaa, niin edes yksi asema joka kunnassa ja koulut olisivat verkon kautta yhteydessä siihen. Päivällä oppilaat voisivat tehdä radioonsa ohjelmia, illalla kalustot olisivat kansalaisjärjestöjen ja yhdistysten käytössä. Ei kestäisi montakaan vuotta, kun Suomesta alkaisi ilmestyä monimediaosaajia, koska radio-ohjelman tekeminen auttaa ymmärtämään muidenkin viestimien käyttöä. Videoita, lehtiä ja verkkolehtiä kouluissa jo jonkin verran tehdäänkin, mutta radio-ohjelmien teko on aivan minimaalista. Kuitenkin puhuminen ja äänen käyttö on ihmiselle kaikkein luontaisinta, ensimmäistä viestintää.

Kun kansalaisjärjestöt eli urheilu- harrastusjärjestöt, marssikerhot, seurakuntien monet toimintamuodot saisivat oman kanavansa, koululaisten ohella, alkaisi täyttyä paikallisradioiden alkuperäinen tehtävä. Paikallisradioitahan on Suomessa ollut vuodesta 1985, ja ensimmäisenä toimintavuon-

na, olisiko ollut ihan ensimmäisen radion avajaisissa, kansliapäällikkö ja Paikallisradioliiton ensimmäinen puheenjohtaja Jaakko Numminen lausui näin yleviä: "Kuitenkin paikallisradioiden keskeinen toimintamotiivi tulee olemaan aktiivisuuden herättäminen, omaehtoisen harrastustoiminnan tukeminen, kiinnostuminen omas-

ta lähiympäristöstä ja sen kehittämisestä, herättäminen ihmisen henkiseen kasvuun ja oman elämänolosuhteiden parantamiseen sekä kiihottamaan oman kannan ja mielipiteen esittämiseen. Katson, että tähän kaikkeen juuri paikallisradio antaa mahdollisuuden, koska sen piirissä on aikaa ja tilaa."

Kun tänä päivänä kuuntelee mitä tahansa paikallisradiota (Radio Viehasta lukuunottamatta), havaitsee, että kahdessakymmenessä vuodessa on pystytty täysin hukkaamaan ja tuhoamaan se hieno ajatus, mikä perustajilla oli. Tosin, Numminen itse vesitti kansalaisradiotyyppisten asemien toiminnan jo seuraavana vuonna, koska hän sanoi, ettei niitä tarvitakaan. (Lainaus Olli Ylönen: Paikallisradioita Suomeen, Treen yliopisto 2002).

Varsin tuore kansalaisvaikuttamisen politiikkaohjelma sanoo ensimmäisessä ohjelmakohtaussaan: "Koulu ja oppilaitokset tukevat kasvua aktiiviseen ja demokraattisen kansalaisuuteen elinikäisen oppimisen periaatteen mukaisesti. Suomen kansalaisuuden ohella kasvatuksessa tulee ottaa huomioon EU:n kansalaisuus ja maailmankansalaisuus." Oman radioaseman pyörittäminen olisi iso askel kohti tämän ohjelmakohtaan toteutumista.

Liisa

Juorut...

<Meillilästä ei saa
vesimelonia! :S"

<Juorukoneella on
hiljaista...

<Joku hullu
juoksentelee käytävillä
pää kolmantena jalkana ja
vielä limupullo kädessä!
R a u h o i t u ,
tuntematon poika!

<Maria pelasi Antonin
kanssa korista :O

<Mihin ovat kadonneet
vesimelonit? Joku on
kaipaillut niitä jo
pitkään..

<Joel tarjosi Auralle
karkkia!

<Varokaa hullua jolla on
limpparia ja kova vauhti
päällä! Kohta tulee
törmäys!

<Vivi mesettää koko
ajan! Sillä on mies!

<Uu, kuka?

<Meillilässä on jopa ns.
nuokkari!!! :D:D

<Vivillä on suhde.

<Aura on piilouskovainen,
vaikka ei kuulu kirkkoon!

<Kesä ei koskaan lopu,
se vain vaihtaa paikkaa.

<Brunosta tulee
merimies!

<Rebekasta tulee
koripalloilijaguru!

<Anton osaa
kertotaulua!

<Se on sen iskä!

<Vivin serkut on
pimeitä...Vivin serkut
kertoo erikoisia
vitsejä!)=) Ne on 6 ja 5
vuotiaita

<Lecut on turhia kun
niillä ei saa kiskasta
melkein mitään..
varsinkaan nyt.

<Mun mielest Lecut ei oo
turhii koska niil saa
ihanaa jäätelösoodaa ja
kaikkii vohveleita...
Mutta voishan niillä
karkkiakin saada mun
mielestä...Mut eihän se
kumminkaa oo rahaa...

<Mut jos on laktoosi-
intoleranssi eikä voi
ottaa kermavaahtoo tai
jäätelöö ellei ne oo
laktoosittomia / Hylaa.

<No joo se on yks
ongelma...Ja se on
harmi...

<Kylläpä lecut on tänä
vuonna hienoja!

<Marjukka ja Aura on p i m a h t a n u . . .

<Mut onneks kiska ostaa hyla jäätelöö! =)

<Mesellä ja **Marjukalla** on riita!

<Rakastavaiset saivat asiansa taas kuntoon :) loppu hyvin, kaikki h y v i n .

<ihan tylsää ku **Tuisku** lähti näin aikasin.. :(

<**Varpu ja Jean** makoilivat yhdessä k e i t t i ö s s ä .

<**johanna** on sitruuna!! XD hiphei ja titityy.. :D :D

<Nyt iski hih-hih-hih hityskohtaus

<**Sami** on herrasmies, kun päästi tytöt m e s e t t ä m ä ä n .

<Asiaa... T. sami XP
<**Vivi** se taas mesettää! Kuka siellä on niin puoleensavetävä?

<**Leosta** ei oo vähään aikaan ollu mitään. Onko viehätysvoima kadonnut ja joku muu astunut parrasvaloihin? Kuka?

<**Magi** on tulossa maanantaina! :)

<**Johannalla** näyttää olevan ihailija/ihailijoita... krhm.. kukahan? teltta 9?

<**Maija** kyttään koko ajan **Petteriä ja Henriä**

<**Aura** tykkää **valtterista**...uuu

<Kultsit harrastaa r y h m ä h a l a i l u a

<**Pikku-Markus** on Aivan ihana! :)

<**Varpu** punastuu

lukiessaan juoruja. hmm... Eli niissä on jotain perää?

<Kiskassa on h y l a j ä t s k i ä k i n !

<Mihin **Elina** lähti l a u a n t a i n a parhaimmissaan...

<**Aatoskin** häippäsi vähäksi aikaa, minne?

<radiossa soitetaan melkein koko ajan samoja biisejä, joita kuulee joka päivä muilta k a n a v i l t a

<no pitäskö radio ryhmän helvetti kuunnella muit kanavii, et tiedetään mitä "saa" s o i t t a a ? ! ? ! kuunteleppa mr.

arvostelija itse 20 kanavaa samaan aikaan, ja yritä vielä löytää hyvä b i i s i , jota ei ole n. puoleen tuntiin missään muaal

<**johannalla** on jätkä, uljas amis hevari.

<**Leosta** ei oo puhuttu, koska jos yks tyyppi tykkää siitä ni sit se toinenkin tykkää: eli se on matkiija

<asia on niin et **leo** pyys kaikkii jättää sen rauhaan ja kaikki jätti

<hehheh eiks ookki h y v ä

<viime aikoina One MC and one delay biisiä on soitettu aivan liikaa

<ketkä oli ne tumpelot jotka soitti joka biisin tsiljardi kertaa alusta.

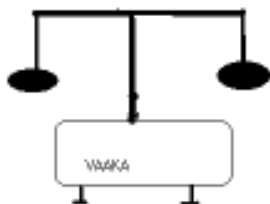
<**Leo** on pelastettu! <No hyvä!

HoRoSkOoPiT

Tehnyt: MARKUS N, ELISA, ANNA ja JULIA

Kauris:

Älä anna rakkautesi sekoittaa itseäsi. Sinulla on riehakas ja avoin luonne. Onnen numero 5.

Kaksoset:

Ole paljon ystäviesi kanssa. Olet arka ja hiljainen. Onnen numero 8.

Oinas:

Olet tosi ahkera! Ansatzet paljon. Saat tänään paljon ystäviä. Onnen numero 1.

Rapu

Rapu:

Syöt aika paljon, sinusta tulee vahva. Kaikki pitävät sinusta ja olet notkea. Onnen numero 3.

Härkä:

Kiihdyt helposti, tänään sinulla menee hieman huonosti. Onnen numero 13.

Leijona:

Olet nopea, voitat kilpailuissa. Olet myös viekas ja vahva. Onnen numero 4.

Neitsyt:

Kaikki menee tänään pieleen mitä teet. Suutut helposti. Onnen numero 10.

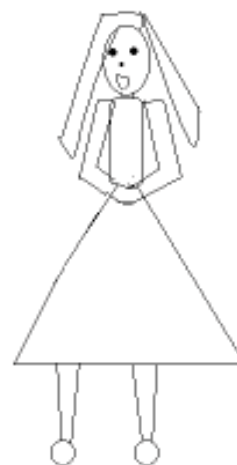
Vaaka:

Tänään on onnen päiväsi, mutta älä silti luota onneesi liikaa. Onnen numero 21.

Vesimies:

Tapaat tänään unelmiesi ihastuksen! Olet rauhallinen ja kiltti. Onnen numero 15.

Neitsyt

KALAT

Kalat:

Uit kuin kala vedessä. Olet uein iloinen, mutta tänään sinulla menee huonommin. Onnen numero 12.

Skopioni:

Tänään on epäonnen päiväsi, mutta älä masennu. Ehkä huomenna onnistaa! Onnen numero 19.

Jousimies:

Olet hyvä amunnassa. Olet sitkeä luonteinen. Useimmat pitävät sinusta. Onnen numero 24.

Muotiuno

1. Millaisesta muodista sä pidät?
2. Mikä muodissa on tärkeintä?
3. Minkä värisistä vaatteista sä pidät?
4. Seuraatko muotia?
5. Mitä pidät tämän leirin muodista?

Juuso 11-v:

1. Rennosta...
2. Se on hyvän näköstä.
3. Harmaasta.
4. En...
5. Ihan hyvä.

Mervi 11-v:

1. Tykkään lötsköistä housuista sekä farkuista.
2. En osaa vastata.
3. Tykkään tummista vaatteista.
4. En mä kauheesti...
5. En mä tiiä... ihan hyvä.

dercover

Tehnyt: Anna, Julia ja Elisa

Salla 14-v:

- 1.Farkuista ja pitkähihaisista paidoista.
- 2.Vanhaa muotia.
- 3.Vihreistä ja valkoisista.
- 4.En seuraa muotia.
- 5.Farkkuja ja t-paitoja.

Emma 14-v:

- 1.En pahemmin seuraa muotia.
- 2.En osaa vastata.
- 3.Mustista, vähän kaikenlaisista.
- 4.En pahemmin.
- 5.Kesä housuja, erilaisia vaatteita, erilaisia ihmisiä.

Pinki 53-v

- 1.Pidän muodista, joka on ajatonta.
- 2.Käytännöllisiä, helppohoitoisia ja kauniita.
- 3.Pidän värillisistä puseroista.
- 4.No en juuri lainkaan.
- 5.Naisten muoti on ilahduttanut minua koko leirin ajan.

Kirja-arvostelussa Veijo Meren Manilla- köysi

Veijo Meren 1957 ilmestynyt Manillaköysi kertoo Joose-nimisestä sotilaasta, joka lomalle lähtiessään päättää salakuljettaa manillaköyden ympärillään kotiin. Siitä alkaa painajaismainen junamatka kotiin, jolla pelataa korttia, juodaan ja kerrotaan tarinoita.

Joose on itsepäinen ja hiljainen mies. Joosen itsepäisyyden huomaa esim. siinä, kun hän pystyy viemään köyden, vaikeuksista huolimatta, kotiin asti. Joosella on vaimo ja neljä lasta, mutta sodasta huolimatta hän on perheestään huolehtiva mies.

Manillaköysi on siis sotakirja, mutta Meren sota ei ole jännittävää seikkailua, vaan perinpohjaista epäjärjestystä. Meri kertoo ja kuvailee henkilöt ja asiat tarkasti ja yksityiskohtaisesti. Suurin osa kirjasta kertoo Joosen matkasta kotiin köyden kanssa. Mielestäni kotimatka kerrottiin liian pitkästi. Itse sodankäynnistä olisi saanut kertoa enemmän.

kirjassa on 170 sivua

Veijo Meri

Juha-Matti Kahilakoski

Illan

elokuva-arvostelu

Heikoin Lenkkimakkara

Ohjelma oli muuten hyvä ja hauska, sopivan pitkä ja äänikin kuului hyvin, mutta editointiin olisi vielä voinut vähän panostaa. Muutamia leikkeitä oli väärissä paikoissa. Mutta mikään ei ole täydellistä.

Karkkivaras

Omaperäinen ja hauska patkka, joka kylläkin loppui vähän kesken. Olisin nimittäin itse halunnut nähdä, kun Henri kaatuu.

Musavideo

Todella hupaisa video, vaikkakaan en ymmärrä, miksei musiikkia voitu pistää jälkeenpäin.

jee	p e l a t a a n	ristinollaa

Gallup

1. Kuinka monta kertaa olet ollut viestintäleirillä?
2. Millainen olisi mielestäsi hyvä leirintäpaikka?
3. Millainen oli ensivaikutelmasi Mellilästä?
4. Ovatko leirit muuttuneet vuosien kuluessa?

-Katariina-

1. 8 kertaa.
2. Ehdottomasti kaikki maaseutu-alueet. Joku koulu, jossa on hyvät liikunta/ulkoilu mahdollisuudet. Jokin pieni kyläkeskus, jossa voisi vaikkapa haastatella ihmisiä.
3. Mukkelisista olin jo kuullut etukäteen. Muuten voisin sanoa, että ihan kiva ja rauhallinen pikku paikka.
4. Tietty koko ajanhan tulee uutta tekniikkaa ja uusia tuttavuuksia. Ainakaan kaaos päivää ei ollut parilla ensimmäisellä kerralla. Itsehän tässä sitä vanhenee..

vat tietää meistä ja voisivat jopa kuunnella radiota.

3. Ihan kivan näköinen paikka. Tenniskentän huomasin heti ja ajattelin, että tämän täytyy olla j o n k i n l a i n e n luksusmesta.

4. Leiriläiset ovat ainakin paljon nuorempia nykyään. Ja ennen leiriläisten porukka oli yhtenäisempi.

-Minna-

1. 10 kertaa.
2. Joku pikku koulu keskellä ei mitään. Jonkinlainen yleinen hengailupaikka olisi kiva.
3. Vähän sekava. Jouduin kysymään neuvoa paikallisesta kukkakaupasta, jotta löytäisin perille ;)

4. Periaatteessa joo. Tottakai leiri tuntuu nyt erilaiselta kun noin 10 vuotta sitten. Mutta juorujen taso on ainakin laskenut romahdusmaisesti.

-Katja-

1. 11 kertaa ja tämä mini-visiitti.
2. Joku paikka, joka on syrjässä (korvessa) mutta ei tietenkään liian syrjässä. Jalkapallo kenttä pitää tietenkin olla.
3. Pieni ja idyllinen

maalaiskylä.

4. Leiri ei ole muuttunut mutta oma kokemus muuttuu tietenkin joka kerta.

-Markus-

1. Pitääkin miettiä hetki.. 8 kertaa olen ollut aikaisemmin lerillä. Tämä on siis yhdeksäs kerta.
2. Paikka, missä on mahdollisuus urheilla ja saunaa. Tosin ei se tästä leiristä yhtään huonompaa tee vaikka saunaa ei löydykkään. Onginta paikka olisi kiva. Mieluiten lähellä jotain kylää tai kaupunkia, niin ihmiset saisi-

-Raisa-

1. Ehkä joku 15 kertaa..
2. Pitää olla ranta, ei liikaa hyttysiä, paljon yhteistä tilaa ja mahdollisimman lähellä Turku.
3. Siisti ja hieno paikka. Ei yhtään rähjäinen.
4. Leiriläisten osalta leiri on pysynyt aika samana.

Tehnyt: Tommi

U r s u l a

Moi!

Miksi ihmiset ovat pieninä niin söpöjä, mutta eivät sitten enää isoina?

“Vielä melko pieni”

Varmaa tietoa minulla ei asiasta ole, mutta kun nyt tarkemmin ajattelen ja katselen ympärilläni olevia pieniä ihmisiä, huomaan, että söpöys herättää kaikissa isommissa hellyyden ja hoivaamisen tarpeita. Söpöt pienet, olivatpa ne ihmisen tai jonkun eläimen lapsia, vetoavat isoihin ihmisiin. Herätäisivätkö esimerkiksi Paavo Lipposen tai Sauli Niinistön näköiset pienet ihmiset riittävän voimakkaita hoivaamisen tunteita?

Hei!

Kuka sää oot Ursula?

“Neiti M”

Eipä ole ensimmäinen kerta, kun tätä asiaa leirillä kysytään. Jännää, miten salaperäinen kiehtoo. Enkä aio nytkään paljastaa, kuka olen. Lisäksi se on aika vaikeaa, sillä joskus vaihdan myös persoonaa. Ja jos kaikki tietäisivät henkilöni, leirillä saattaisi monta kiinnostavaa asiaa jäädä kysymättä, sillä tuntemattomalta on helpompi kysyä vaikeita asioita. Jatketaan siis entiseen

malliin eli Ursula on Ursula.

Ursula,

Selvittäisitkö miten pääsee Vanhaksi Rouvaksi?

“Rouva, ei kovin vanha”

Vanha Rouva on arvonimi tai roolinimi tällä leirillä eikä se ole sukupuoleen sidottu, sillä myös Juha ja Aatos kuuluvat Vanhojen Rouvien arvokkaaseen porukkaan. Siihen ovat myös kuuluneet Mara ja Simo, jotka entisinä aikoina olivat ahkerasti leirillä. Marahan on nykyin täällä, mutta ei ihan kokopäiväisesti.

Vanhoiksi Rouviksi on joskus vuosien myötä ryhdytty kutsumaan sitä aikuisien ihmisten joukkoa, joka on ollut mukana leirien alusta tai melkein alusta alkaen. Perustajajäsenten lisäksi joukkoon on kutsuttu tai nimetty myös “tuoreempia” leiriaikuisia, jos he ovat osoittaneet tiettyjä ominaisuuksia, kuten pitkää vieteriä, silmää avun tarpeelle tai tekemättömille töille, melko lempeää luonteenlaatua ja kykyä tulla toimeen sekä nuorten että toisten Vanhojen Rouvien kanssa. Yleensä Vanhaksi Rouvaksi ei ole hyväksytty leirin ensikertalaista aikuista, mutta jo toisen kerran leirille tuleva vanharouvamainen aikuinen saattaa

v a s t a a

hyvinkin saada kutsun tähän arvokkaaseen joukkoon. Luulen, että nimimerkillä on toivoa!

Ursula,

Miten saan karkkirahani riittämään leirin loppuun asti?

“Melkein lopussa”

Tämä kysymys olisi tietysti pitänyt esittää jo ensimmäisenä leiripäivänä, silloin vastauksesta olisi ollut hyötyä tälle leirille. Mutta ensi kesän leirin varalle sanon, että suhtauduhan nyt vakavasti asiaan, niin ensi kesänä on helpompaa, ja vihjeestä voi olla hyötyä myös koko elämäsi varalle. Kyse on vastuun ottamisesta. Olet saanut käyttöösi tietyn summan rahaa ja sinun pitää ihan itse päättää sen käytöstä. Leirin aikuiset eivät tule rahojasi valvomaan ja tehtävä voi olla vaikea myös kaukana olevalle vanhemmallesi.

Jos haluat käyttää koko leirikassasi karkkeihin ja limuun, sinulla on kaksi mahdollisuutta: ostat karkkia mielihalujesi mukaan ja kärsit sitten kun rahat ovat lopussa. Toinen tapa on, että jaat käytössäsi olevan summan leiripäivien määrällä ja olet itsellesi tiukka, ettet käytä yhtenä päivänä enempää kuin sille päivälle on varattu.

Varteenotettava vaihtoehto on, että nautit välillä myös kioskin

lecutarjoiluista, sillä makeitahan nekin ovat, ja säästät näin eurojasi myöhemmän käyttöön. Lecuissahan on se hyvä puoli, että kun ne loppuvat, lisää saa siivoamalla.

Ursula,

tiedätkö, milloin pojista tulee miehiä?

“Sisko ja sen veli”

En tiedä, mutta elän toivossa. Kysymyksihän on niitä elämän suuria arvoituksia, sillä ei ole olemassa yhtä hetkeä, jolloin ihmiset (miehetkin) kypsyvät aikuisiksi. Kaikista pojista ei tule koskaan miehiä ja se on minusta hyvin surullista.

Eri ikäisiä miehiä pitkään sivusta seuranneena voin kyllä listata muutamia tunnusmerkkejä, joista voi päätellä, että miehuus alkaa olla lähellä. Vastuun kantaminen on yksi piirre. Toinen on luotettavuus, sanansa pitäminen. Sanoohan vanha sananaskukin, että “Sanasta miestä, sarvesta härkää”. Kolmas on heikompien ja pienempien suojeleminen. Fyysisillä ominaisuuksilla kuten esimerkiksi pituudella, painolla tai voimalla ei ole miehuuden kanssa mitään tekemistä.

Vieraita naapurista

Kunnanjohtaja ja hänen poikansa Heikki

Lauantaina Asemanseudunkoulun pihalla paistattelivat päivää Mellilän kunnanjohtaja Esko Rautiainen poikansa Heikin kanssa. Perheen naispuoliset, Hannele-äiti sekä Ellavauva, olivat lähteneet Raumalle, joten pojat olivat kotona kahdestaan.

Kunnanjohtaja perheineen asuu aivan koulun vieressä, lehti- huoneen vieressä. Vuoden vaihteen jälkeen Rautiaiset ovat kunnolla asettuneet Mellilään asumaan.

Heikki on sopeutunut hyvin Mellilään. Kaksi vuotta ja yhdeksän kuukautta vanha poika kantelee isänsä salkkua kotona, muttei ole oikein vielä sisäistänyt, mitä hänen isänsä tekee työkseen. Heikki käy kerran viikossa päiväkerhossa ja muissa kerhoissa. Esko kertoo, että Mellilässä syntyy noin viisitoista lasta vuodessa. Näistä on jo löytynyt hyviä kavereita, joiden nimiä Heikki luettelee sujuvasti.

Heikin lempileluja ovat rekat, autot, kaivurit ja ~~katukorjat~~

Leirin toiminta ei ole häirinnyt Heikkiä eikä hänen vanhempiaan ja Heikki kertookin nukkuneensa oikein hyvin.

Heikki mainitsee, että hänen iso-

vanhempiensa luota löytyy lehmiä, traktoreita ja puimuri. Sukulaisistaan kertoessaan ei voi olla huomaamatta, kuinka hyvä muisti hänellä on. Kysyttäessä hän pystyy kertomaan jopa Suomen pääministerin nimen. Tulevaa kunnanjohtaja-ainesta kenties?

• Jatkis •

Kalleppi ja Tietäjä istuivat nyt pakun tavaratilan puisilla penkeillä matkalla poliisi-asemalle. Kalleppi ajatteli taukoamatta miten hän ja mahdollisesti myös Tietäjä pääsisivät karkuun. Kalleppi kävi mielessään läpi kaikenlaisia vaihtoehtoja kunnes tuli ajatelleeksi tulta, puuta ja sytkäriään takintaskussaan. Koska Kalleppi ei ylettynyt nappaamaan sytkäriään taskustaan omilla käsillään, kun ne olivat käsiraudoissa hänen selän takanaan hän pyysi, tai no käski Tietäjää ottamaan sytkärin hänen takintaskustaan, mutta juntti Tietäjä ei tietenenkään tiennyt mikä on sytkäri ja kysyi vapisevalla äänellä "Mi-mi-mikä ihmeen sätkä?" "SYTKÄRI, HELKUTIN KUURO JUNTTI!" huusi Kalleppi, Tietäjä vapisi. "Hiljempaa siellä takana!" Karjui joku poliisi auton etuosassa. Kalleppi rauhottui hieman ja komensi tietäjää "Tunge se kätesi vain minun takintaskuun ja ota sieltä sellainen muovinen pieni hökötytys." "Ja kerroppa minulle yksikin syy miksi minun pitäisi tehdä niin, nyt kun olet käsiraudoissa et voi tehdä minulle kuitenkaan mitään." Sanoi Tietäjä jo itsevarmempana "Minun käteni saattaa olla kahleissa, mutta minun jalkani ovat vapaat ja ne ovat vieläkin tappavammat kuin käteni." Silloin Tietäjä alkoi taas vapisemaan pelosta ja hän hivuttautui selkää edellä kohti Kalleppia ottamaan sytkärin tämän taskusta. Kun tietäjä sai kun saikin otettua sytkärin, tämä antoi sen kiltisti Kallepille, joka nousi ylös puiselta penkinltä ja sytytti penkin tuleen sitten hän otti pois päällä olevan takkinsa ja sytytti sen osaksi tuleen.

Kun kuski huomasi tulen hän pysähtyi nopeasti läheiselle bussipysäkille ja ryntäsi taakse avaamaan tavaratilanoven, kuskin avattua oven Kalleppi heitti hänen päälleen palavan takin jonka tuli tarttui nopeasti tämän poliisivaatteisiin.

Poliisilla ei ollut enään mitään toivoa, koska

hän oli jo ilmilieikeissä. Kalleppi ja Tietäjä rupesivat ottamaan lämpöä kokon edessä ja paistamaan makkaraa.

Siinä samalla kun Kalleppi ja Tietäjä paistoivat makkaroitaan päätti Kalleppi ruveta kyselemään Tietäjältä kysymyksiä. "No niin missä minun pyjamani oikein on?" kysyi Kalleppi. "Se on serkkuni luona joka asuu järvenran....." Samassa sama mielenvikainen karhu jonka Kalleppi luuli jo kuolleen läimäytti Tietäjää takaapäin jättimäisellä tassullaan vatsaan niin että Tietäjä lensi maahan jossa hän makasi liikkumattomana. Kalleppi kierähti nopeasti sivulle ennen kuin karhu ehti läimäyttää häntäkin. Kalleppi juoksi kohti palanutta Poliisin ruhoa jonka vieressä oli tulesta tummunut magnum-pistooli, Kalleppi nappasi pistoolin, tähtäsi karhua ja painoi liipaisinta, mutta aseeseen lipas olikin ollut tyhjä ja karhu alkoi kävellä vihaisen näköisenä kohti Kalleppia...

Päivän menu

Lounas

nakkikeitto ja kasviskeitto

Päivällinen

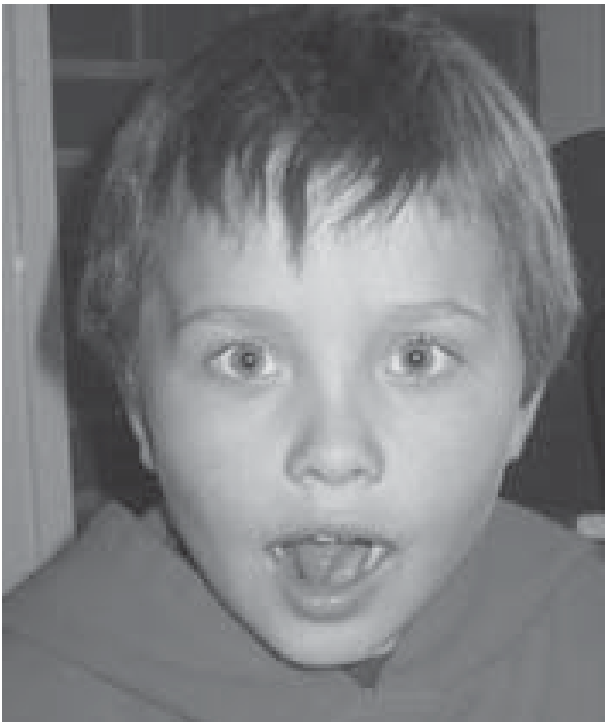
filepihvit ja kermaperunat

Iltapala

teeleipiä

Yksi, Kaksi, Kaaos

Leiriläinen, oletko tietoinen, että maanantaina järjestetään tavallisen ohjelman tilalta kaaospäivä? Tiedätkö edes, mitä kaaospäivä tarkoittaa? Jos et, niin äläpä sure...Tietotuutti auttaa!

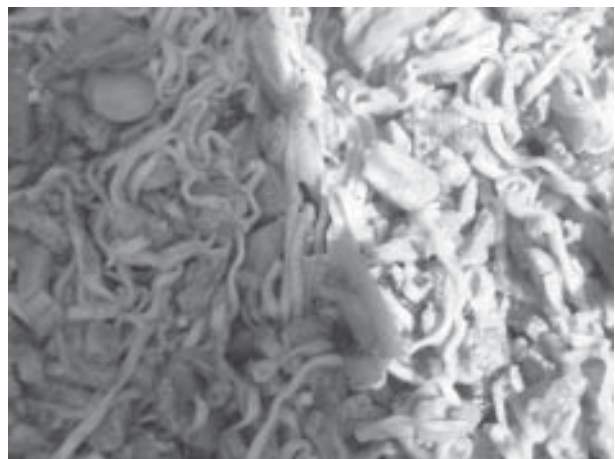

Idea kaaospäivästä syntyi jo 1990-luvun alkupuolella, mutta se otettiin käyttöön vasta noin kuusi vuotta sitten. Kuorevedellä 1998 viestintäleirin osallistujamäärä paisui niin suureksi, että yksi ruokaryhmä ei millään voinut valmistaa ateriaa koko koorille. Lisäksi perustettiin info-ryhmä pitämään huolta leirin päivittäisistä käytännön järjestelyistä. Ennen vuotta 1998 ryhmät olivat

käyneet läpi jokaisen työpisteen kahdesti yhden leirin aikana, mutta uusien ryhmien takia päivät eivät enää riittäneet kaksinkertaiseen kiertoon. Tarvittiin yksi ylimääräinen päivä täyttämään loppuviikon tyhjiön...kaaospäivä!

Kaaospäivänä jokainen leiriläinen saa **itse valita oman ryhmänsä**. Tämä tarkoittaa käytännössä, että jos suosikkiryhmäsi on video, pääset kaaospäivänä suunnittelemaan illan televisioantia. Kaaospäivän tarkoitus onkin lisätä entisestään leirin vapauksia ja antaa nuorille mahdollisuus osoittaa, että he kykynevät itsenäisesti hoitamaan velvollisuutensa. Mutta vaikka valinta onkin vapaa, eikä valvonta ole tiukkaa, Tietotuutti ei suosittele koko päivän kestävää lusmuilua, sillä kiinnijäänyt laiskottelija voidaan panna tekemään kaikki "jämähommat".

Toinen Tietotuutin vihje

Tässä hieman esimakua kaaoksesta!

aktiivisille leiriläisille on: Valitse tarkkaan ryhmäsi! Jos suosikkiryhmäsi on esimerkiksi radio, on erittäin todennäköistä, että saat olla äänessä vain vaivaiset puoli tuntia. Sen sijaan lehdessä riittää lähes aina mielenkiintoista tekemistä. Jos uskot siis mieliryhmäsi olevan muidenkin listan kärjessä, harkitse huolellisesti haluatko ehdottomasti tehdä juuri kyseisen työpisteen hommia vai olisiko jokin muu kenties mahdollinen.

Kun kaaospäivää suunniteltiin leirin koko johto oli varma, että päivästä tulisi nimensä mukaisesti

yhtä kaaosta. Mutta yllätys,yllätys, ryhmät onnistuivat jopa paremmin tuotoksissaan, koska kaikki saivat tehdä suosikkipuuhaansa Tähän mennessä kaaospäivä on toiminut moitteettomasti. Olemme siis aina suoriutuneet suurestakin vastuusta kunniakkaasti. Älkäämme poiketko linjasta tänäkään vuonna!

Markus Kl.

Shetlanninponi Derol

Tehnyt: Anna

Nimi: Derol

Ikä: 9 vuotta

Korkeus: 107 cm

Paikkakunta: pöytyä

Talli: Ordenojan oriasema

Ravi poni.

Rotu: Shetlannin poni

isä:Ytol

emä:Rolette

HASSUT TAPAHTUMAT

TARHAN TAPAHTUMIA

Kun Derol oli meillä ensimmäistä päivää tarhassa se karkasi ovelasti menemällä sähkölangan yli tai ali. Kukaan ei tiedä miten Derol tuli tarhasta pois, koska aita oli ehjä ja Derol oli tallissa syömässä.

ILTAPALA PIHALLA

Olimme Äidin, veljen ja Derolin kanssa pihalla. Derol oli iltapalalla, kun yhtäkkiä se tuli kylläiseksi. Derol juoksi kamalaa vauhtia toisen hevosen tarhalle. Ajoimme Derolin tarhaan koska tarhassa ei ollut hevosta. Derol rupesi laukkaamaan tarhaa ympäri ja kaatui

monta kertaa heinäkasaan.

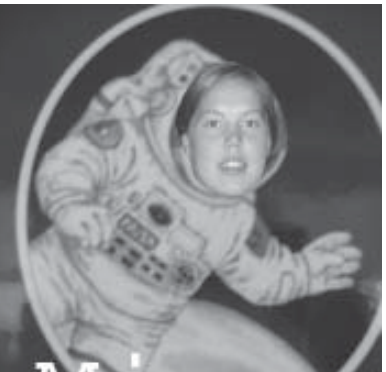
Hannes

• policeman •

Julia

• soldier •

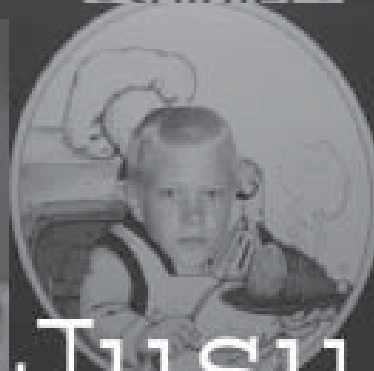
Minna

• astronaut •

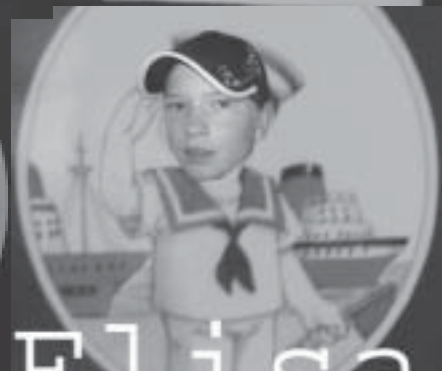
Markus

• scientist •

Jusu

• cook •

Flisa

Anna

• doctor •

Tommi

• pilot •

Markus

• carpenter •

Markus

• tailor •

Katja

• fireman •

Katariina

• nurse •